

Kristina Hočevar

Pesmi

nepremična kolona besed
ker potrebujem mehko
jasmina. let je prestavljen.

Zadnji *

aluzija na zvezde. aluzija na
ostre zvezde. na lase v glavniku.
na kolena z modricami. aluzija
na vprašanja. aluzija na jabolko.
aluzija na vročo vodo. aluzija na
ravnanje. aluzija na ploščice.
na rože. na propolisno ščetko.
na izbrano hrano. aluzija na
solze. aluzija na umivalnik. aluzija
na odprto kopalnico. pozor aluzije
na zamudo vlaka. aluzija na aluzijo.
aluzija na žvečilni gumi.

*

si si zapomnila mesto in kraj, okus
vode in zraka, otip kože na tleh, kri,
udarce pokvarjene ure in trame, brv
iz tvoje sobe v mojo, kakršna živiš
– brez refleksije

*

skozi izčiščeno lino reže trepalnica veselja.
ne predvidevam joka, čeprav te ščitim pred
njim. tvoja vprašanja so abruptni poskoki.

*

je moja čista kri močnejša
od tvoje okužene krvi. roka,
dana v gozdu, pomočena v vodo. zatrgano
nebo. se premikaš nadpovprečno hitro,
spremljam te in sploh nimam občutka,
da je to tvoja neizogibna gonja za zrakom.
ves strah zaenkrat še mirno obvladujem

*

vzdržuješ mojo noč. s svojo ključnico.
z zapestji. z gležnji. s prsti v ustnicah.
z zvoki jo vodiš v cirkuški krog. imaš
ustrezno količino druge vode. držiš me
za oceanom,
usmerjeno v dno telesa.

*

naučiš me spati na hrbtu. da pričakujem
telo. sneg mi je toplejši in ti si nevedna.
res, v precej plodno lego si me zastavila.

*

klavirska vrv te veže na sobo
polno desetletij opremljeno stilsko
nekje imam listek z začetkom zgodbe
nekje imam fotografije potnikov
soba se razširi samo toliko
da klavirska vrv prenese stik:
greš po seznamu, prek ljubljane